

**VISOKI PREDSTAVNIK
ZA BOSNU I HERCEGOVINU**

692

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja pomenutog Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem Visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa civilnom implementacijom";

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Vijeća za implementaciju mira koje se sastalo u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim," u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa tačkom (c) ovog stava) i "mjere u svrhu osiguranja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Podsjećajući takođe da je Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda u više navrata potvrdilo svojim rezolucijama donesenim na osnovu poglavlja VII Povelje Ujedinjenih naroda da uloga Visokog predstavnika kao konačnog autoriteta u zemlji u pogledu implementacije Aneksa 10. Dejtonskog mirovnog sporazuma uključuje "ovlaštenje za donošenje obavezujućih odluka kada ocijeni da je to neophodno o pitanjima koja je Vijeće za implementaciju mira razmatralo u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine";

Imajući u vidu izjavu Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira donesenu u junu 2015. godine, u kojoj je

ovaj odbor potvrdio da se genocid u Srebrenici, ratni zločini i zločini protiv čovječnosti počinjeni u toku sukoba u Bosni i Hercegovini ne smiju zaboraviti ili poricati;

Napominjući da se u preambuli Ustava Bosne i Hercegovine, koja čini sastavni dio Općeg okvirnog sporazuma za mir, izražava odlučnost "da se osigura puno poštivanje međunarodnog humanitarnog prava;"

Prisjećajući se da je Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda u Rezoluciji 808 (1993), kojom je uspostavljen Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju, iskazalo svoju uvjerenost da je potrebno uspostaviti poseban sud za procesuiranje osoba koje su počinile masovna ubistva i "etničko čišćenje" te da će takva procesuiranja doprinijeti obnovi i održavanju mira;

Pozivajući se na pravosnažne presude Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, pravosnažne presude Odjela za ratne zločine Suda Bosne i Hercegovine i brojne izjave međunarodne podrške radu tih institucija;

Svjesni činjenice da pomirenja ne može biti bez priznanja zločina i odgovornosti, te da govor mržnje, veličanje ratnih zločinaca i revizionizam ili otvoreno negiranje genocida, zločina protiv čovječnosti i ratnih zločina utvrđenih pravosnažnim sudskim odlukama ugrožavaju vladavinu prava i predstavljaju direktnu prepreku miru, pomirenju i izgradnji povjerenja i na kraju ugrožavaju izgled za sigurnu, mirnu budućnost Bosne i Hercegovine;

Duboko zabrinuti zbog toga što istaknuti pojedinci i javne vlasti u Bosni i Hercegovini i dalje poriču da su akti genocida, zločini protiv čovječnosti i ratni zločini bili počinjeni tokom oružanog sukoba, što pojedinci i organi vlasti javno dovode u pitanje legitimitet presuda koje su donijeli Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju i Sud Bosne i Hercegovine i da pojedinci i organi vlasti slave ili veličaju osuđene ratne zločince;

Uvjereni da prethodno opisano ponašanje stvara znatne poteškoće za civilnu implementaciju Općeg okvirnog sporazuma za mir; i

Konstatirajući da su sve zakonodavne inicijative pokrenute pred Parlamentarnom skupštinom Bosne i Hercegovine za rješavanje ovog pitanja blokirane.

Iz prethodno utvrđenih razloga Visoki predstavnik ovim donosi sljedeću

ODLUKU

KOJOM SE DONOSI ZAKON O DOPUNI KRIVIČNOG ZAKONA BOSNE I HERCEGOVINE ("SLUŽBENI GLASNIK BiH", BR. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15, 40/15 I 35/18)

1. Zakon koji slijedi i koji čini sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kao što je predviđeno u članu 2. tog Zakona, na privremenoj osnovi sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.
2. Ova Odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje na službenoj internetskoj stranici Ureda visokog predstavnika i u "Službenom glasniku BiH".

Broj 26/21
22. jula 2021. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Dr. **Valentin Inzko**

ZAKON O DOPUNI KRIVIČNOG ZAKONA BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

(Dopuna člana 145a)

- (1) U Krivičnom zakonu Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15, 40/15 i 35/18), u članu 145a, iza stava (1), dodaju se novi stavovi (2) do (6), koji glase:
 - "(2) Ko javno podstrekne na nasilje ili mržnju usmjerenu protiv grupe osoba ili člana grupe određene s obzirom na rasu, boju kože, vjeroispovijest, porijeklo ili nacionalnu ili etničku pripadnost, ako takvo ponašanje ne predstavlja krivično djelo iz stava (1) ovog člana, kaznit će se kaznom zatvora od tri mjeseca do tri godine.
 - (3) Ko javno odobri, poredi, grubo umanju ili pokuša opravdati zločin genocida, zločin protiv čovječnosti ili ratni zločin utvrđen pravosnažnom presudom u skladu s Poveljom Međunarodnog vojnog suda pridruženom uz Londonski sporazum od 8. avgusta 1945. ili Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju ili Međunarodnog krivičnog suda ili suda u Bosni i Hercegovini, a usmjereno je protiv grupe osoba ili člana grupe određene s obzirom na rasu, boju kože, vjeroispovijest, porijeklo ili nacionalnu ili etničku pripadnost, i to na način koji bi mogao potaknuti na nasilje ili mržnju usmjerenu protiv takve grupe osoba ili člana takve grupe, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.
 - (4) Ko krivično djelo iz stava (1) do (3) ovog člana izvrši tako da javnosti učini dostupnim ili joj distribuirati letke, slike ili druge materijale, kaznit će se kaznom zatvora od najmanje jedne godine.
 - (5) Ako je krivično djelo iz stava (1) do (3) ovog člana počinjeno na način kojim se može poremetiti javni red i mir ili je prijeteće, zlostavljajuće ili uvredljivo, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od najmanje tri godine.
 - (6) Ko dodijeli priznanje, nagradu, spomenicu, bilo kakav podsjetnik ili bilo kakvu privilegiju ili slično osobi osuđenoj pravosnažnom presudom za genocid, zločin protiv čovječnosti ili ratni zločin, ili imenuje javni objekat kao što

je ulica, trg, park, most, institucija, ustanova, općina ili grad, naselje i naseljeno mjesto, ili slično, ili registrira naziv po ili prema osobi osuđenoj pravosnažnom presudom za genocid, zločin protiv čovječnosti ili ratni zločin, ili na bilo koji način veliča osobu osuđenu pravosnažnom presudom za genocid, zločin protiv čovječnosti ili ratni zločin, kaznit će se kaznom zatvora od najmanje tri godine."

(2) Stav (2), koji postaje stav (7), mijenja se i glasi:

"(7) Počinitelj krivičnog djela iz stava (1) do (4) ovog člana koji je dužnosnik ili odgovorna osoba ili zaposlenik u instituciji vlasti ili bilo kojem organu koji se finansira putem javnog budžeta, kaznit će se kaznom zatvora od najmanje tri godine."

Član 2.

(Stupanje na snagu)

Ovaj Zakon stupa na snagu osam dana od dana objavljivanja na službenoj internetskoj stranici Ureda visokog predstavnika, ili jedan dan od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", koji god od tih dana nastupi ranije.

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data člankom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji glede tumačenja spomenutog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora; i posebice uzevši u obzir članak II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem Visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u svezi sa civilnom provedbom";

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka Vijeća za provedbu mira koje se sastalo u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu Visokog predstavnika da upotrijebi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obvezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim," u svezi s određenim pitanjima, uključujući (u skladu s točkom (c) ovog stavka) i "mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnog sporazuma na čitavom teritoriju Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta";

Podsjećajući također da je Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda u više navrata potvrdilo svojim rezolucijama donesenim na temelju poglavlja VII Povelje Ujedinjenih naroda da uloga Visokog predstavnika kao konačnog autoriteta u zemlji glede provedbe Aneksa 10. Dejtonskog mirovnog sporazuma uključuje "ovlaštenje za donošenje obvezujućih odluka kada ocijeni da je to neophodno o pitanjima koja je Vijeće za provedbu mira razmatralo u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine";

Imajući u vidu izjavu Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira donesenu u lipnju 2015. godine, u kojoj je ovaj odbor potvrdio da se genocid u Srebrenici, ratni zločini i zločini protiv čovječnosti počinjeni u toku sukoba u Bosni i Hercegovini ne smiju zaboraviti ili poricati;

Napominjući da se u preambuli Ustava Bosne i Hercegovine, koja čini sastavni dio Općeg okvirnog sporazuma za mir, izražava odlučnost "da se osigura puno poštivanje međunarodnog humanitarnog prava;"

Prisjećajući se da je Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda u Rezoluciji 808 (1993), kojom je uspostavljen Međunarodni kazneni sud za bivšu Jugoslaviju, iskazalo svoju uvjerenost da je potrebno uspostaviti poseban sud za procesuiranje osoba koje su počinile masovna ubojstva i "etničko čišćenje" te da će takva procesuiranja doprinijeti obnovi i održavanju mira;

Pozivajući se na pravomoćne presude Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju, pravomoćne presude Odjela